

Algemene vergadering Rederscentrale s.v.

In ons vorig nummer hadden wij het beknopt over de Algemene Vergadering van de Rederscentrale s.v. In huidig nummer geven wij een uitgebreid relaas nopens de werking van bedoeld organisme over het jaar 1963.

Het jaar 1963 werd vooral gekenmerkt door de langdurige en uitzonderlijke aanvoer van twee vissoorten: de tong bij de aanvang van het jaar, de sprout op het einde van het jaar.

Deze buitengewone perioden hebben niet alleen de activiteiten beïnvloed, maar hebben in het bijzonder weerslag gehad op de opvangregeling voor vis, alsmede op de opvangregeling sprout. Eén en ander, samen met deze grote aanvoeren, hebben grote opvangsten voor gevolg gehad, waaruit vanzelfsprekend grote tussenkomsten voortvloeiden.

I. OPVANGREGELING VIS

Was 1962 inzake opvangregeling een zwaarder jaar dan 1961, dan wordt vastgesteld dat 1963 nog in grote mate vorig jaar overtrof.

A. HET OPVANGEN.

Uit het statistisch materiaal blijkt dat voor de drie havens ± 3.365 Ton opgevangen werd en dit voor $\pm 15.800.000$ F. Vergeleken met 1962 werd ± 510 Ton meer opgevangen in 1963 en lag de opvangwaarde $\pm 2.420.000$ F hoger. De tussenkomst steeg in totaal met 3.050.000 F.

(1) Opvang naar hoeveelheid

Bij vergelijking van de hoeveelheid van het opgevangen gewicht per soort t.a.v. het aangevoerd gewicht is het hoog percentage van de platvissoorten opvallend. Dit is inzonder toe te schrijven aan het feit dat tijdens de periode van de massale tongenaanvoer, de activiteit van de handel in grote mate op de verhandeling van tongen toegespitst was, ten nadele van pladijs en rogsoorten.

Voor de drie havens samen werd in 1963 per 100 kg aangevoerd gewicht, 7,34 kg opgevangen t.a.v. 6,50 kg in 1962. Per haven is dat Oostende: 6,63
Zeebrugge 9,50
Nieuwpoort 10,43

(2) Opvang naar waarde

Vanzelfsprekend volgen uit grotere opvanggewichten, grotere opvangwaarden. Voor de drie havens + 2.417.691 F meer dan in 1962. Zowel te Zeebrugge als te Nieuwpoort verdubbelde de opvangwaarde in 1963 t.a.v. 1962, terwijl te Oostende de opvangwaarde verminderde. Voor de drie havens samen diende in 1963 per 100 F aanvoerwaarde voor 2,62 F opgevangen t.a.v. 2,54 F in 1962.

De gemiddelde opvangprijs lag in 1963 op hetzelfde peil als in 1962, nl. 4,70 F. Te noteren dat de gemiddelde opvangprijs in 1963 te Oostende daalde t.a.v. 1962, maar ernstig toenam te Nieuwpoort en Zeebrugge.

X X X

In algemene lijn kan gezegd worden dat de toename van opvang zijn oorzaak vond in volgende factoren:

- a) een verhoogde aanvoer van verschillende vissoorten.
- b) een verhoogde invoer.
- c) de aanhoudende periode van slechte weersomstandigheden begin 1963, wat transportmoeilijkheden voor gevolg had, dus ook verminderde aankoop.

B. DE WEDERAFSTAND

De opgevangen hoeveelheden werden in 1963 als volgt wederafgestaan:

1) vismeelfabrieken	47 %
2) zouters/drogers	13 %
3) dierenvoeding	34,9%
4) uitvoer naar landen buiten de E.E.G.	4,9%
5) konservennijverheden	0,1%
6) diepvriesnijverheden	0,1%

De gemiddelde wederafstandsprijzen per afzetkanaal zijn verhoogd t.a.v. 1962, met uitzondering voor wat de wederafstanden voor dierenvoeding betreft. De verlaging van deze laatste wederafstandsprijs is toe te schrijven aan het feit dat minder te Oostende en meer te Zeebrugge en Nieuwpoort langs het Kanaal van de dierenvoeding werd afgezet.

In deze beide laatste havens wordt inderdaad een vermindering

van 0,20 F toegekend voor transportkosten.

De algemene gemiddelde wederafstandsprijs bedroeg in 1963 1,60 F t.a.v. 2,13 F in 1962.

In 1963 werd veel meer vis afgestaan aan vismeelnijverheden dan in 1962, nl. meer dan het dubbele. De reden hiervan is dat ingevolge bepaalde moeilijkheden minder afgenomen werd door zoutersdrogers en afnemers voor dierenvoeding.

Aan zouterijen/drogerijen werd in 1963 ongeveer 500 Ton minder afgestaan dan in 1962.

Afnemers voor dierenvoeding namen ook minder af in 1963 dan in 1962, nl. ongeveer 1.169 Ton in 1963 t.a.v. 1.231 Ton in 1962.

Aan uitvoerders naar landen buiten de E.E.G. werd in 1963 ongeveer 127 Ton meer afgestaan dan in 1962.

Een zeer kleine hoeveelheid nl. 0,1 % van de opgevangen hoeveelheden werden toegekend aan diepvriesnijverheden en conservennijverheden.

Uit de statistische gegevens blijkt een gewichtverlies van 12.838 kg ingeschreven. In dit verband moet aangestipt worden dat hier de vis bedoeld wordt welke afgestaan werd in het begin van het jaar 1963 in het kader van de aktie «Wie doet wat?».

C. DE TUSSENKOMSTEN

Uit de toename van opvangwaarde enerzijds en een lagere wederafstandswaarde anderzijds, volgt vanzelfsprekend een fel verhoogde tussenkomst.

In 1963 beliep de tussenkomst inderdaad 10.376.456 F of 3.050.043 F meer in 1963 dan in 1962.

Uit de vergelijking van de % van de tussenkomsten t.a.v. de totale aanvoerwaarden blijkt dat vooral naar Zeebrugge en inzonder voor Nieuwpoort, de tussenkomsten fel gestegen zijn in 1963. Inderdaad, per 100 F aanvoerwaarde diende voor 1,69 F tussengekomen te Oostende, voor 1,79 F te Zeebrugge en voor 2,43 F te Nieuwpoort. Voor de drie havens samen diende per 100 F aanvoer in 1963 voor 1,74 F tussengekomen (in 1962 voor 1,39 F).

Uit wat voorafgaat blijkt dat 1963 een jaar is geweest dat voor wat de vis aangaat, de opvangregeling zijn reden van bestaan zeer heeft doen aanvoelen. We stellen

ons terecht de vraag wat zou geschied zijn met de praktisch 68.000 bennen welke opgevangen werden. Welke prijzen zouden er voor gegeven worden? Zulks wordt nu wel door praktisch alle reders toegegeven, maar wat nog wel eens uit het oog verloren wordt is het onrechtstreeks resultaat van de opvangregeling. Immers, naast de zekerheid van de opvangprijs, zijn er grote hoeveelheden welke gekocht worden boven de bestaande minimumprijzen, wat niet het geval zou zijn bij ontstentenis van een opvangregeling. Verder moet de aandacht gevestigd worden op het feit dat de bemanning eveneens zijn voordeel uit de opvangregeling heeft.

Verder blijkt het gunstig gevolg uit de gemiddelde verkoopprijs welke voor bodemvis in 1963 steeg tot 12,97 t.a.v. 12 F in 1962.

Grote moeilijkheden deden zich in de uitvoering van de opvangregeling niet voor. Het systeem heeft voldoende ingang gevonden en de praktische uitvoering verliep vlot. In samenwerking met de diensten van de Economische Inspektie werden tenandere alle maatregelen genomen teneinde misbruiken te voorkomen. Wel werden in de loop van het jaar, op verzoek van de ministeriële diensten, besprekingen aangevat, welke leiden tot zekere wijzigingen. Als gevolg van deze besprekingen werd op 30-9-1963 een nieuw kontrakt afgesloten, waarbij bepaald werd dat de Rederscentrale zelf de vis zou opvangen en naar best vermogen valoriseren. Het systeem in detail weergegeven zou ons te ver leiden en heeft thans ook geen nut meer, gezien het achteraf vervangen werd door een nieuw.

We zijn de heer Minister van Landbouw dan ook dankbaar dat hij deze aangelegenheid met de meeste welwillendheid heeft onderzocht, de ware toedracht van de zaak heeft ingezien en een gewijzigd kontrakt liet opstellen. Weliswaar werd de tussenkomst op fifty/fifty gebracht vanaf 1-1-64. De grote tussenkomsten voor Rederscentrale hebben eveneens een nadelig saldo voor 1963 voor gevolg. Dit bedraagt 166.546 F. Er zal dus normaal gesproken dit jaar geen uitkering plaats hebben.

Tot besluit kunnen we, zoals vorige jaren, uit de statistische gegevens vaststellen dat de opvangre-

(Zie vervolg blz. 2)

Algemene vergadering Rederscentrale s.v.

(vervolg van blad. 1)

geling vis 1963 inzonder in het voordeel van de kleinere vaartuigen heeft gewerkt. We staven deze konklusie op basis van navolgende elementen:

a) het zijn vooral de kleinere vissoorten, aangevoerd door de kleine vaartuigen, welke het meest opgevangen worden. De hoogste percentages van opgevangen gewicht t.a.v. aangevoerd gewicht vinden we inderdaad bij de kleine platvis, de bot, knorhaan en lom. Dezelfde konklusie kunnen we trekken wanneer we de percentages vergelijken van de opvang van de kleine soorten t.a.v. het totaal opgevangen gewicht.

b) Te Zeebrugge en Nieuwpoort lag de opvangst het hoogst. We hebben dit hiervoor reeds aange- toond door de vergelijking te geven voor wat per 100 kg aange- voerd gewicht en per 100 F aan- voerwaarde opgevangen werd. Het is toch zo dat te Zeebrugge en Nieuwpoort het grootste deel van de kleine vloot gelokaliseerd is.

c) De hoogste percentages van tussenkomsten werden eveneens te Zeebrugge en Nieuwpoort geno- teerd.

Het is dus niet juist hetgeen be- weerd wordt, nl. dat het de grote vaartuigen zijn welke uitsluitend van de opvangregeling genieten, maar wel andersom. Wellicht ware het beter hierover niet meer te praten, maar te denken aan het basisprincipe van de opvangrege- ling, nl. solidariteit.

II. OPVANGREGELING HARING

Dezelfde maatregelen welke vori- ge seizoenen voorzien werden, waren dit seizoen van toepassing.

Mislukking inzake haringvang- sten had voor gevolg dat kleine hoeveelheden dienden opgevangen, nl. 106.260 kg voor 374.461 F.

De bijdragen bleven ongewij- zigd en na afsluiten van het sei- zoen op 29 februari bleef een ba- tig saldo ten bedrage van 72.047 F. Geen speciale maatregelen dien- den getroffen tijdens de eindejaars- feesten.

III. OPVANGREGELING SPROT

De schikkingen inzake sprotop- vangregeling waren bij de aanvang van het seizoen dezelfde als deze welke vorige jaren van toepassing waren. Het sprotseizoen nam een aanvang op 14-10-1963. Het werd stopgezet op 15-3-1964.

Gezien besprekingen aan gang waren met het oog op het afschaf- fen van de verkoop op zaterdag werd besloten 's zaterdags slechts op te vangen tot 11 uur.

Het feit echter dat de afzet meer en meer afnam op zaterdag, werd vanaf 14-12 alle aangevoerde sprot **ingehouden** aan de vastgestelde minimumprijzen, en ontving de schipper-reder 1 F.

Met de konservennijverheden

werd onderhandeld en aanvanke- lijk kwam het tot een overeenkomst de grote sprot te kunnen afnemen à 2,75 F, later à 2 F, maar met de verplichting van in te vriezen.

Vanaf 16-12-1963 werd de grens van het aantal st/kg verlaagd van 90 tot 80 stuks. De sprot van meer dan 100 st/kg zou ingehouden worden en de schipper/reder ont- ving vanaf voornoemde datum slechts 0,70 F i.p.v. 1 F.

Gezien de bijzonder grote aan- voeren drongen speciale maatrege- len bij de eindejaarsfeesten zich op. Van 23-12 tot 28-12 werd alle sprot ingehouden à 2,5 F en ont- ving de schipper-reder slechts 0,70 F. Op 30 en 31-12 mocht niet uit- gevaren worden.

Het groot tekort in het sprotop- vangfonds was de oorzaak dat de sprotvangers voor een tweede maal bijeengeroepen werden om hen de juiste toestand mede te delen en de te nemen maatregelen te be- spreken.

Deze vergadering leidde tot het afschaffen van aanvoer op zater- dagen en de verlaging van de mi- nimumprijzen vanaf 2-1-1964, nl.: 3 F voor sprot van — 80 st/kg. 2 F voor sprot van 80 - 100 st/kg. Voor sprot van + 100 st/kg, in- houden à 2 F en 0,70 F uitbetalen.

De aanvoeren werden nu echter zo massaal, de moeilijkheden in- zake afzet zo groot, dat het tekort in het opvangfonds bij het begin van dit jaar zienderogen toenam en schrikwekkende vormen begon aan te nemen. Een derde vergadering werd belegd op 11-1-1964, waar- bij besloten werd de bijdragen te verhogen tot 5% en de aanvoer te beperken door vanaf 13-1-1964 elke avond mede te delen of 's anderendaags al dan niet zou mog- en uitgevaren worden.

De ontzagelijk grote aanvoe- ren maakte de toestand kritiek en op 15-1-1964 werd sprot van — 80 st/kg opgevangen à 3 F.

Deze van + 80 st/kg werd in- gehouden à 3 F en de schipper- reder ontving 0,70 F. Op 17-1-1964 werd de minimumprijs verlaagd van 3 F tot 2,50 F. De grote aan- voeren hadden voor gevolg dat de beide vismeelfabrieken niet meer bij machte waren de opgevangen hoeveelheden af te nemen. Dit dwong ons contact op te nemen met vismeelnijverheden in Neder- land en Duitsland. Deze kontakten leidden tot een aanvaardbare over- eenkomst, maar bij ontstentenis van een eigen vervoerpark waren we verplicht beroep te doen op de lokale handel voor wat het transport betrof. Op 16-1-1964 werd aanvang genomen met de uit- voer voor vismeelfabrikatie naar Duitsland.

De aanhoudende grote aanvoe- ren verplichtten ertoe de minimum- prijs op 23-1-1964 te verlagen tot 2 F. De sprot welke niet gekocht werd boven of aan deze prijs zou gestopt worden en de schipper- reder ontving slechts 0,70 F.

Vanaf 12-1-1964 ontving de schipper-reder terug 1 F i.p.v. 0,70 F. De moeilijkheden welke ontston- den hebben het bestuur en het

personeel van Rederscentrale be- stendig alle aandacht en energie opgeest. Na terugblik op het voor- bije seizoen mag dan ook gezegd worden dat het, spijs alles, een vlot verloop kende. En dit is wel het bizonderste.

In het kader van de sprotop- vangregeling dienen we een on- derscheid te maken tussen het **op- vangen** van sprot, t.t.z. in deze ge- vallen waar de schipper-reder de minimumprijs ontvangt en het **in- houden** van sprot, nl. daar waar de sprot ingehouden werd aan vast- gestelde prijzen en de schipper- reder slechts 1 F of 0,70 F ontving, al naargelang de periode.

Ingehouden sprot hebben we gehad:

a) Wanneer er meer dan 100 st/kg waren, later 90 en nog later 80.

b) Op zaterdagen na 11 uur, tus- sen 16-10-1963 en 14-12-1963 en alle op zaterdagen aangevoerde sprot tussen 14-12-1963 en 2-1-64.

c) Tijdens de Kerstmisweek.

d) Op alle aanvoeren van sprot tussen 23-1-1964 en 12-2-1964.

In totaal werd voor de drie ha- vens 4.517.574 kg sprot opgevan- gen en ingehouden voor een tota- le waarde van 6.796.563 F.

Vergeleken met de totale aan- voer, zijnde 6.400.208 kg voor 12.405.767 F kunnen volgende kon- klusies getrokken worden:

a) Op 100 kg aangevoerde sprot diende over de drie havens 70,58 kg opgevangen.

b) Op 100 F aanvoerwaarde diende voor 54,79 F opgevangen.

c) Op 100 F aanvoerwaarde diende voor 25,31 F tussengeko- men.

Vergeleken met vorig seizoen werd dus in 1963-64 in totaal on- geveer 4.100 Ton meer sprot uit de markt gehaald en lag in 1963 de opvangwaarde ongeveer 5.500.000 F hoger dan in 1962.

Inzake wederafstanden werden de grootste hoeveelheden toege- kend aan plaatselijke vismeelnij- verheden en vismeelfabrieken in het buitenland. Verder werden grote hoeveelheden afgestaan voor uitvoer naar landen buiten de E.E.G. Anderzijds namen de diep- vriesnijverheden en konservennij- verheden grote hoeveelheden af en werd voor dierenvoeding een klei- ne hoeveelheid toegekend.

De opgevangen hoeveelheden werden wederafgestaan voor in to- taal 4.220.047 F, waaruit een totale tussenkomst voortspoot van 2.576.516 F. Onderhandelingen met het Ministerie van Landbouw had- den tot gelukkig resultaat dat ook voor de sprotopvangregeling de termen van het kontrakt van 8-11-1963 aangepast werden en de vroegere schikkingen voor dit sei- zoen nog in voege bleven. Van volgend seizoen af echter is een fifty/fifty verdeling van de tussen- komsten voorzien. Spijs deze gun- stige schikking, waarvoor onze dank aan de heer Minister van Landbouw en zijn naaste medewer- kers, bleef nog steeds een zeer groot tekort in het fonds door de sprotvangers gevormd om de tus-

senkomsten van Rederscentrale te voldoen. Het is dank zij het uitbui- ten van allerlei mogelijkheden en het bestendig uitbreiden van het afzetgebied aan min of meer in- teressante prijzen, dat Rederscen- trale er in gelukt is het tekort in het sprotopvangfonds om te wer- ken in een batig saldo van om- streeks 55.000 F. Kritiek was er langs de kaai, maar wat de sprot- vangers niet juist wisten is dat de tussenkomsten in 1963-64 onge- veer 1.620.000 F hoger lagen dan vorig seizoen, waarvan aanvanke- lijk het grootste gedeelte ten laste van Rederscentrale viel. Teneinde te voorkomen dat het seizoen zou afgesloten worden met een fabu- leus tekort in de kas, waren dus wel uitzonderingsmaatregelen no- dig, welke ook getroffen werden, enkel en alleen in het voordeel van de sprotvangers. Niet eenieder heeft het aldus ingezien en som- mige sprotvangers meenden in ons opzet een duistere achtergrond te ontwaren. Spijtig voor hun wan- trouwen want nu zal wel eenieder kunnen beamen dat Rederscentrale gehandeld heeft zoals het moest, gezien 'n groot tekort omgewerkt werd in een klein batig saldo.

X X X

Naast de afhandeling van de problemen inzake opvangregeling hebben de beheerders van Reders- centrale s.v. zich zeer actief bezig- gehouden met allerlei kwesties op financieel en commercieel plan. In tal van commissies, waar dergelij- ke problemen behandeld werden, hebben de afgevaardigden van Rederscentrale steeds het algemeen belang van de reder voor ogen ge- houden en standpunten ingenomen welke dit belang konden dienen. In het kader van de propaganda- activiteit heeft Rederscentrale een zeer actieve rol vervuld.

Wat in 1963 verwezenlijkt werd, eiste veel volharding en werk. Het zou echter onmogelijk geweest zijn zonder de medewerking van de overheid, welke wel bewust is dat de Belgische zeevisserij dient ge- holpen en gesteund moet worden.

Aan de heer Minister van Land- bouw brengen we onze grootste hulde, alsmede aan zijn Kabinet en hogere ambtenaars van het Mi- nisterie van Landbouw te Brussel en Oostende. Dank zij hun mede- voelen konden vele problemen op- gelost en vele klippen omzeild worden. Onze dank evenzeer aan de heer Directeur-Generaal van de Handelsdienst voor Ravitaillering en zijn naaste medewerkers voor hun behulpzame samenwerking, onze hulde en dank eveneens aan het Provinciebestuur, bijzonder aan de heer Gouverneur.

De heren Senatoren en Volksver- tegenwoordigers van de kust kwa- men vaak tussen en we houden er aan hen in onze dankbetuigingen te betrekken. De heren burge- meesters van de belanghebbende gemeenten verleenden evenzeer hun volledige medewerking en ook aan hen wensen we dank te betui- gen.